

רע"פ 1830/16 - סאלם רקיבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 1830/16

לפני:
כבוד השופט ח' מלצר
סאלם רקיבי

המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים: ש' בורנשטיין, ז' בוסתן, ו-א' סטולר) מתאריך 10238-01-16, ב-עפ"ג 10238-01-16, מתאריך 28.02.2016

עו"ד יוסי לין

בשם המבקש:

עו"ד חיים שוייצר

בשם המשיבה:

החלטה

1. לפני בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטים: ש' בורנשטיין, ז' בוסתן, ו-א' סטולר) ב-עפ"ג 10238-01-16, מתאריך 28.02.2016, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על גזר דינו של בית המשפט השלום בנתניה (כב' השופטת ג' ציגלר) ב-ת"פ 31236-09-14, מתאריך 24.12.2015.

אביא עתה את הנתונים הרלבנטיים להכרעה במכלול.

עמוד 1

רקע והליכים קודמים

2. בתאריך 24.12.2015 בית משפט השלום הנכבד הרשיע את המבקש, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש - בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא, לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים), זאת לאחר שברכב בו נהג נתפס סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של כ-2.3 ק"ג.
3. בהתאם להסכמת הצדדים, המבקש נשלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר מבחן בעניינו טרם גזירת עונשו. שירות המבחן התרשם כי אופי העבירה בה הורשע ומאפייני אישיותו של המבקש עלולים להוות גורמים מגבירי סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. בהתחשב בכלל הנסיבות שפורטו בתסקיר, שירות המבחן המליץ להשית על המבקש עונש של מאסר מותנה וקנס כספי.
4. בית המשפט החליט שלא לקבל את המלצות שירות המבחן, ובגזר דינו מתאריך 24.12.2015, השית על המבקש את העונשים הבאים: 8 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו); 7 עונשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך שלוש שנים עבירת פשע לפי פקודת הסמים; 4 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור המבקש, במשך שלוש שנים עבירת עוון לפי פקודת הסמים; וקנס בסך 4,000 ש"ח, או 36 ימי מאסר תמורתו. בנוסף בית משפט השלום הנכבד הורה על חילוט הרכב בו נמצאו הסמים.
5. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על חומרת העונש שהושת עליו. בערעורו, המבקש טען כי בית משפט השלום הנכבד שגה משלא קיבל את המלצת שירות המבחן, והשית עליו 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל. המבקש הוסיף וטען כי לא היה מקום לערוך הבחנה בענישה בינו לבין נאשם נוסף בפרשה אשר נדון, במסגרת הסדר הטיעון, ל-6 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר מותנה, נוכח קשיים ראייתיים שהתעוררו בעניינו. בנוסף נטען, כי בית משפט השלום הנכבד שגה משהורה על חילוט הרכב, בשים לב לכך שהרכב רשום על שם בנו של המבקש.
6. בתאריך 28.02.2016, בית המשפט המחוזי הנכבד דחה את ערעורו של המבקש בציינו, כי: "התוצאה היא שלא מצאנו ממש בערעור וגזר דינו של בית משפט קמא הושתת על אדנים איתנים, הביא בחשבון את כל השיקולים הרלבנטיים לרבות שיקולי הענישה" (בעמ' 10 לפסק הדין).

מכאן בקשת רשות הערעור שלפני.

טענות הצדדים בבקשה לרשות ערעור

7. במסגרת בקשתו למתן רשות ערעור המבקש טען כי עניינו מעורר, לטענתו, "שאלה משפטית חדשה, ולפיה האם ניתן לערוך הבחנה בין נאשמים באותה פרשה מהטעם כי כנגד אחד הנאשמים קיים קושי ראייתי מהותי ואילו כנגד הנאשם האחר לא קיים כלל

עמוד 2

קושי ראייתי" (בסעיף 1 לבקשה).

8. המשיבה טוענת מנגד כי הבקשה איננה עומדת באמות המידה, אשר הותוו בפסיקה לצורך מתן רשות ערעור, בשים לב לכך שלא עולה כאן שאלה עקרונית המצדיקה מתן רשות ערעור "בגלגול שלישי". לגופם של דברים, המשיבה טוענת כי אין עסקינן ב"שאלה משפטית חדשה", אלא בטענה שהועלתה בעבר ונדחתה על-ידי בית משפט זה ב-ע"פ 416/12 שינצינין נ' מדינת ישראל (12.06.2014) (להלן: עניין שינצינין)).

דיון והכרעה

9. לאחר עיון בבקשה ובחומר שצורף אליה - הגעתי למסקנה כי דין הבקשה לרשות ערעור - להידחות. טעמי לכך יובאו בתמציתיות מיד בסמוך.

10. הלכה היא כי בקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תתקבל במשורה, ורק במקרים בהם מתעוררת שאלה משפטית רחבת היקף וכבדת משקל, בעלת השלכות ציבוריות החורגות מעניינם הפרטני של הצדדים לבקשה, או בנסיבות המעוררות חשש מפני עיוות דין, או אי-צדק חמור שנגרם למבקש (ראו: ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); רע"פ 6487/12 דביר נ' מדינת ישראל (15.07.2013); רע"פ 3101/15 אבו רמילה נ' מדינת ישראל (25.05.2015)).

11. לאחר שבחנתי את הבקשה שלפני, סבורני כי היא איננה עומדת באמות המידה הנ"ל - הבקשה איננה חורגת מעובדות המקרה הקונקרטי, ואיננה מעוררת כל שאלה משפטית עקרונית. כמו כן לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין, או כי מתקיימים שיקולי צדק התומכים במתן רשות ערעור בעניינו.

12. מעבר לכך - הסוגיה בה המבקש תולה את יהבו נדונה בעבר על ידי בית משפט זה ב-עניין שינצינין, שם נקבע, בין השאר, כי פער בעוצמת הראיות הינו שיקול לגיטימי להבחנה בענישה על בסיס הסדר טיעון, ודברים שנאמרו שם יפים גם בעניינו:

"כפי שנימק זאת בא כוח המשיבה, בין המערער לבין המתכננים קיים פער ניכר באשר לעצמת הראיות שכנגדם. הקשיים הראייתיים בהם נתקלה המשיבה בעניינם של המתכננים הם שהובילו להסדרי הטיעון המקלים עימם, ולא הפחתה מחומרת מעשיהם. אכן, בנסיבות רגילות נראה שהיה מקום לגזור עליהם עונש חמור יותר, אולם לא ניתן להתעלם משיקולים מעשיים כגון אלו, אשר אין בכוחם להצדיק הקלה בעונשו של המערער, נגדו קיימות ראיות מוצקות [...] גם אם היה מקום לצפות לפער קטן יותר בין העונש שהוטל על המערער שלפנינו לבין עונשם של המתכננים, אין די בהשוואת השורה התחתונה, אלא יש לבחון את הסיבה לכך. הפער בעצמת הראיות הינו שיקול לגיטימי המבחין בין המערער לבין המתכננים. לכן יש מקום לגזור על המערער את העונש ההולם, מבלי להעניק משקל, ודאי לא משקל יתר, לנאשמים שמצבם הראייתי שונה (ההדגשות שלי - ח"מ).

13. זאת ועוד: עניינה של הבקשה הוא בחומרת העונש שהושת על המבקש, וכפי שנפסק על ידי בית משפט זה, לא אחת, השגה

על חומרת העונש איננה מקימה עילה לקיום דיון "בגלגול שלישי", למעט במקרים מיוחדים, בהם העונש, אשר הושת על המבקש סוטה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה הראויה והמקובלת בעבירות דומות (ראו למשל: רע"פ 3929/09 דהן נ' מדינת ישראל (16.08.2009)). בנסיבות העניין, סבורני כי העונש שהושת על המבקש איננו סוטה לחומרא ממדיניות הענישה שנקבעה בעניינים כגון דא (השוו: רע"פ 1515/14 אוחנה נ' מדינת ישראל (01.04.2014); רע"פ 1787/15 עמר נ' מדינת ישראל (24.03.2015)).

14. לנוכח כל האמור לעיל – הבקשה למתן רשות ערעור נדחית.

15. המבקש יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו – בתאריך 01.05.2016 עד לשעה 10:00, בבימ"ר הדרים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, ג' בניסן התשע"ו (11.04.2016).

ש ו פ ט